

דק

גיליון 94

פנחס

אני לא יודע מה אתם מרגישים, אבל משהו קורה כאן בעולם. אתה פותח את העיתון של הבוקר והוא כבר לא רלוונטי מאתמול בלילה!! וגם אם תרצה לומר לי: עזוב, תמיד היו מלחמות, תמיד היו דברים מוזרים, אז זה זכותך לומר זאת, אבל תדע, זה שכל העולם נהיה 'ג'ולגן' [כתבתי נכון?] ובעל הבית השתגע, אז עזוב אחי... משהו פה קורה!! ואני אומר לך שגם אם פתאום הכול יירגע יחזור [כאילו] למקומו, אז נשמה טובה שלי, זה לא ככה! הכול נוסע!!! הכול נוסע לסוף! הכול נוסע ל- 'כי בא לשפוט את הארץ' – כך אמר המשגיח ר' דן סגל לפני שנה בערך.... אז עזוב נשהמל'ה, אל תהיה תמים! כל מה שנשאר לנו זה רק להתחיל להפנים שהקב"ה הוא מלך האהבה, והוא מראה לנו כבר שנתיים ניסים שלא דמיינו בעולם... [ואנחנו עדין לא מדמיינים ולא קולטים..]

חמוד שלי! אתה קולט שנופלים פה טילים שיכולים להרוג חמישים איש [כמו כלום] בפעם אחת [רח"ל] והקב"ה מציל אותנו בלי סוף! ומה תגיד, שהכול מיורט, ואמריקה עוזרת, ויש טילי חץ וכו'...! אבל חמוד שלי, נופלים כאן המון טילים כאלו ובחסדי השם – אנשים יוצאים ממש בניסים גלויים!!!

אמא שלי אומרת לי שזה ממש ניסי יציאת מצרים. אם אתה רוצה אתה יכול לחלוק עליה [למרות שאני לא מציע לך]. ותדע דבר חשוב: אחרי שאנחנו יודעים כמה הדור הזה שקוע בטומאה [כמובן בגלל הגויים שהשחיתו את הארץ, ואנחנו נגררנו], ואתה בטוח שהקב"ה עומד 'לקסח' אותנו וכו', והנה ראה איזה פלא! אתה מקבל פה ניסים שאבותיך ואבות אבותיך היו רק משתוקקים לדמיין...! כן כן, הקב"ה מסביר לנו - 'קינדרלעך'!! ילדים מתוקים שלי!! הגיע זמן גאולתכם!!! ואם אין אתם מאמינים ראו בטיליהם שמפספסים....! פשששש!! מיירעדיג!! נו, אז איך מתכוננים??? כל אחד ודרכו! אני למשל, כשאני מבין ומתחיל להפנים שזהו זה ומגיעה הדרך האחרונה, אז אני נותן [כאילו] מעצמי משהו לבורא עולם, מה אני עושה? טוב, כל אחד ועבודתו הוא, אני קצת עובד עם בחורים, ואני מנצל שנייה או שניים להתקשר לאיזה בחור לתת לו כמה רגעים של אכפתיות....! אולי צריך באמת יותר, אבל לאט לאט בעזרת השם נתקדם... טוב, אני גם קצת משתדל פחות לכעוס וכו'....! בכול אופן צריך להבין שאנחנו צריכים לנצל את הזמנים האחרונים לחיזוק לנתינה לתורה לתפילה וביתר שאת! אז זהו זה, הגיע הזמן! תחשוב טוב על איזה דבר קטן שאתה ככה יכול לעשות יותר...! קרוב משפחה אחד אמר לי פעם דווקא רעיון מצוין! הוא אמר לי: אני כל כך רוצה להתחזק בשמירת הלשון אבל הבעיה שהיצר גם כל כך רוצה שאני יחלש בזה... נו, אז מה עושים? הוא אמר לי רעיון פצצה שעובד די יפה [אפשר לבדוק] הוא אמר לי אני מקבל על עצמי 'בן אדם אחד שאני לא מדבר עליו לשון הרע', כמובן זה בן אדם שיש לי עליו לא מעט...!! ואחרי כל זאת אני לא בא לזלזל בהמון המון צער שפוקד את כלל ישראל בעקבות המלחמה, אם זה חטופים, אם זה מפונים, אם זה פצועים, אם זה אנשים בשדה הקרב שמפוחדים ומותשים ומלאים בסכנות, אבל אם כל זאת אנחנו מקווים שהגיע הזמן של 'הושע נא אלוקינו והושיעא נא'.

טוב, איך כל זה קשור לפרשת השבוע?? אז האמת שאני הכנתי דווקא מדרש יפה [שאני מאוד נהני ממנו] אבל הדברים שנכתבו עכשיו פשוט פרצו וברחו לי החוצה. אז אני רק ישחרר את המדרש שהכנתי עבורכם, וכל אחד יעשה בו כרצונו: פרק כז, פסוק טז: "וְלֹא תִהְיֶה עֵדוּת ה' פֶּצֶאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רָעָה". אומר הילקוט שמעוני: אמר משה לפני המקום רבונו של עולם, [הרי אתה] לא הוצאת את ישראל ממצרים על מנת שיהיו חוטאים ואתה פורע [ומעניש אותם], אלא [הוצאת אותם] על מנת שיהיו חוטאים ואתה מוחל להם, לא הוצאת את ישראל ממצרים על מנת שלא יהיו להם פרנסים אלא על מנת שיהיו להן פרנסים [שידאגו להם ויצילו אותם עם